

ÇOCUKLARIMIZ DA TOPRAK GİBİDİR NANKÖR DEĞİLDİRLER

Şoförlüğü olmayan bir insana tutup da arabamızı veremeyiz. Anne – babalık da böyle bir şeydir. Genetik olarak anne- baba sayılsanız da ne yazık ki psikologlar her çocuğu olanı anne- baba saymıyorlar. Çocuk büyütmenin şartlarını yerine getirebiliyorsanız sizi anne- baba sayıyorlar.

Mesela çocukların farklı dönemlerinde farklı davranışları olur. Ne yazık ki anne- babalar bu davranışları gözlemleyemiyorlar. Ama biz öğretmenler bu davranışları çok daha iyi gözlemleyebiliyoruz. Öğrenciler özellikle bahar ayları başlayınca nasıl tabiat bir anda kabarıyorsa, çocuklar da gerek kız, gerek erkek olsun mart ve nisan aylarında ergenlik çağıının davranışlarının camlandığını yıllardır izleyen bir eğitimciyim. Özellikle bu durumlarda gençlere nasıl davranılması gerektiğini bilmemiz gerekir. Çocuklar toprak gibi nankör değildir. Toprağa ne ekersen onu verir. Buğday ekersen buğday, arpa ekersen arpa verir. Ama boş bırakırsan o tarlada hangi yabancı otların ve tikenlerin yetişeceğini bilemezsiniz.

Hiç kimse çocuğunun nasıl olacağı konusunda endişe etmesin. Siz ne iseniz çocuğunuz da o olacaktır. Bundan emin olabilirsiniz. Çocuğa etki eden söz değil davranıştır. Nitekim dergâhların temel bir prensibi de ahlak: “ Kal değil, haldir- Söz değil davranış bilgisidir.” Çocuğa etki eden, ona söyledikleriniz değil, onun sizde gördükleridir. Meseleyi yalancılıkla halletmeye çalışıyorsanız, çocuğunuz iyi bir yalancı olur. Çocuklarınızın istediğiniz gibi olmasını istiyorsanız lütfen söylemeyin, söylemek istediğinizi yaşayarak söyleyin. Çocuklarınız da endişe etmeyin sizin gibi yaşayacaktır. Çocukların % 70 itibariyle kişiliğinin geliştiği yer aile ocağıdır.

Çocuklarınıza yapabileceğiniz en büyük psikolojik travma, başkalarıyla kıyaslamadır. Veli toplantılarında çok şahit olmuşumdur. Çocuğunun kırık notunu öğrenen veliler kurşun asker gibi odama gelerek: “ **Hocam dershaneye gönderiyorum, özel kurs aldırıyorum dersleri yine zayıf. Bizim komşu çocuğu ne dershaneye gidiyor, ne kurs alıyor bizim taş kafadan dersleri daha iyi. Ne yapıyım ben bunu?**” diyerek, çocuğunun kafasını daha da taşlaşdıran veliler çok gördüm.

Çocuğu devamlı azarlama, yok sayma, önemsememe, dinlememe gibi yanlış davranışlar ne kadar yanlışsa, çocuğunuza okullarda ödevine yardım etmeniz, üniversite tercihlerini sizin yapmanız, İş ve eş bulmada da yardım etmeniz de o kadar yanlıştır. Aşırı koruyucu, ve müdahale edici, aile ortamlarında büyüyen çocuklar edilgen olduğunu pedagoglar söylemektedir. “ Yapamazsın”, “ Edemezsin”, “ Bunu da yanlış yaptın”, “ Dur senin yerine ben yapayım”, “ ona dokunma”, gibi yanlış mesajlarla büyütülen çocuklar bir şeyler yapmağa kalktıklarında eyleme geçemezler. Çünkü bu çocuğa daha önceden “ yapamazsın” mesajı verilmiştir.

Hiçbir anne-baba çocuğundan şikâyet etmeye hakkı yoktur. Çocuklar bizim davranışlarımıza göre şekillenecektir. Aynaya değil, çocuklarımıza bakalım onların şahsında kendimizi rahatlıkla görebiliriz.www.kadirkeskin.ne